

Het lijden en sterven van Jezus (deel 1)

Mattheüs 27

1 Toen het nu morgen geworden was, namen al de overpriesters en de oudsten des volks het besluit tegen Jezus om Hem te doden.

Er was toch maar één overpriester, waarom staat er dan: "al de overpriesters"?

Het antwoord ligt in Joh. 18:13 waar staat:

En zij brachten Hem eerst voor Annas, want hij was de schoonvader van Kajafas, die dat jaar hogepriester was.

Annas was voor Kajafas hogepriester maar behield na zijn afzetting de titel van hogepriester en had nog veel invloed.

En Kajafas was het, die de Joden de raad had gegeven: "Het is nuttig, dat één mens sterft ten behoeve van het volk."

En daarmee had Kajafas als hogepriester van het jaar geprofeeteerd zoals in Joh. 11:49 staat.

We gaan verder naar Mt. 27:2 waar staat:

En zij boeiden Hem, leidden Hem weg en zij leverden Hem over aan Pilatus, de stadhouder.

Wat was Pilatus voor een man? Hij was landvoogd van keizer Tiberius. Hij woonde normaal in de plaats Caesaréa maar was bij bijzondere gelegenheden, zoals nu, op het Paasfeest waarbij onlusten konden ontstaan, met zijn soldaten in Jeruzalem. Vandaar de naam stadhouder.

3 Toen kreeg Judas, die Hem verraden had, berouw, daar hij zag, dat Hij veroordeeld was, en hij bracht de dertig zilverlingen aan de overpriesters en oudsten terug,

Het Griekse woord voor "berouw" wat hier genoemd wordt, duidt aan dat hij van gedachten veranderde.

4 En hij sprak: Ik heb gezondigd, onschuldig bloed verraden! Maar zij zeiden: Wat gaat ons dit aan? Gij moet zelf maar zien wat ervan komt!

Judas betuigt hier toch, dat hij gezondigd had en onschuldig bloed verraden had. En daarbij bracht hij de 30 zilverlingen terug. Maar de overpriesters en de oudsten hadden slechts hoon voor deze erkenning.

De wroeging van zijn daad komt naar boven en Judas ziet dat het vonnis niet meer herroepen zal worden.

5 En de zilverlingen in de tempel werpende, verwijderde hij zich; daarop ging hij heen en verhing zich.

6 De overpriesters namen de zilverlingen en zeiden: Wij mogen die niet in de offerkist doen, want het is bloedgeld.

7 En zij namen het besluit daarvoor het land van de pottenbakker te kopen als begraafplaats voor de vreemdelingen.

8 Daarom heet dat land Bloedakker, tot heden toe.

9 Toen werd vervuld hetgeen gesproken is door de profeet Jeremia, toen hij zei: En zij namen de dertig zilverlingen, de geschatte waarde van de geschatte, die zij geschat hadden van de kinderen Israels,

10 En gaven die voor het land van de pottenbakker, gelijk de Here mij had opgedragen.

Inderdaad heeft Jeremia daarvan geprofeteerd (Jer. 18:2) maar duidelijker nog Zacharia 11:12 waar staat:

Toen wogen zij mijn loon af: dertig zilverstukken. Maar de Here zeide tot mij: Werp dat de pottenbakker toe; een heerlijke prijs waarop Ik hunnerzijds geschat ben! En ik heb de dertig zilverstukken genomen en die in het huis des Heren de pottenbakker toegeworpen.

Zo zien wij ook hier, dat de Bijbel zichzelf bewijst met profetieën die letterlijk uitgekomen

zijn. Een "heerlijke prijs" noemt de Heilige Geest deze prijs, die de overpriesters en de oudsten over hadden voor Jezus om Hem om te brengen en dat geld aan Judas gaven.

Mt. 27:11 Jezus dan werd voor de stadhouder gesteld. En de stadhouder ondervroeg Hem en zei: Zijt Gij de Koning der Joden? Jezus zeide: Gij zegt het.

De vraag van Pilatus staat letterlijk in de grondtekst als volgt: *Gij zijt de Koning der Joden? Ben jij dat?* En Jezus bevestigt deze vraag met de woorden: *Gij zegt het*; in gewoon Nederlands: *Ja, zoals u het zegt.*

12 En op de beschuldiging, die de overpriesters en oudsten tegen Hem inbrachten, antwoordde Hij niets. Jezus zweeg!

13 Toen zeide Pilatus tot Hem: Hoort Gij niet, hoeveel zij tegen U getuigen?

Hoeveel zij ook aanvoerden om Hem aan te klagen, Jezus zweeg, zoals in Jesaja 53:7 staat:

Hij werd mishandeld, maar hij liet zich verdrukken en deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting geleid wordt, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, zo deed hij zijn mond niet open.

14 En Hij antwoordde hem op geen enkele vraag, zodat de stadhouder zich zeer verwonderde.

Pilatus begreep dit zwijgen van Jezus niet; hij verwonderde zich er niet alleen over maar hij verwonderde zich zeer. Het is zeer ongewoon dat iemand niets zegt op zoveel beschuldigingen.

15 Nu was de stadhouder bij elk feest gewoon een gevangene, ter keuze van de schare, los te laten.

16 Zij hadden toen een berucht gevangene, genaamd Barabbas.

Bar-abbas = zoon van Abba oftewel zoon van de vader. De keuze tussen een beruchte misdadiger of Jezus.

17 *Daar zij nu toch bijeen waren, zeide Pilatus tot hen: Wie wilt gij, dat ik u zal loslaten, Barabbas of Jezus, die Christus genoemd wordt?*

18 *Want hij wist, dat zij Hem uit nijd hadden overgeleverd.*

19 *Terwijl hij nu op de rechterstoel zat, zond zijn vrouw hem de boodschap: Bemoei u toch niet met die rechtvaardige, want ik heb heden in een droom veel om Hem geleden.*

De vrouw van Pilatus heette volgens de overlevering: Claudia. Ze had een droom gehad van de Heer met Jezus als middelpunt en noemt Hem "de rechtvaardige" en in die droom leed ze om Hem.

20 *Maar de overpriesters en de oudsten overreedden de scharen, dat zij om Barabbas zouden vragen, maar Jezus zouden laten ter dood brengen.*

Weer de beide overpriesters en de oudsten die het aanwezige volk trachtten te beïnvloeden:

vraag om Barabbas; Jezus moet sterven!

21 *De stadhouder antwoordde en zei tot hen: Wie van die twee wilt gij, dat ik u loslaat? Zij zeiden: Barabbas.*

22 *Pilatus zeide tot hen: Wat moet ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt? Zij zeiden allen: Hij moet gekruisigd worden!*

23 *Hij zei: Wat heeft Hij dan toch voor kwaad gedaan? Zij schreeuwden des te meer: Hij moet gekruisigd worden!*

Nu begonnen de tegenstanders te schreeuwen. Het waren ook de machten der duisternis die daarin meespeelden. Maar die machten der duisternis zijn door Gods wijsheid in de val gelopen, zoals 1 Cor. 2:7 zegt:

En geen van de beheersers dezer eeuw heeft van haar geweten (namelijk van de wijsheid Gods), want indien zij van haar geweten hadden, zouden zij de Here der heer-

lijkheid niet gekruisigd hebben.

24 Toen Pilatus zag, dat niets baatte, maar dat er veeleer oproer ontstond, nam hij water, wies zich de handen ten aan-schouwen van de schare en zei: Ik ben onschuldig aan zijn bloed; gij moet zelf maar zien, wat ervan komt.

Pilatus erkende daarmee de onschuld van Jezus en hield de Joden voor, dat zij de schuldigen waren. Echter, zijn mede verantwoordelijkheid en schuld vielen hiermee niet weg.

25 En al het volk antwoordde en zei: Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!

Zo zijn niet alleen Pilatus en de overpriesters en oudsten schuldig maar ook, zoals hier staat, al het volk.

26 Toen liet hij hun Barabbas los, maar Jezus geselde hij en hij gaf Hem over om gekruisigd te worden.

Pilatus gaf Jezus over aan wie? Aan de soldaten.

27 Toen namen de soldaten van de stadhouder Jezus mede naar het gerechtsgebouw en riepen de gehele afdeling bij Hem samen.

Het gerechtsgebouw was waarschijnlijk de burcht Antonio en die soldaten waren iets van plan met Hem want ze riepen de gehele afdeling bij Hem samen.

28 En zij trokken Hem zijn klederen uit en deden Hem een scharlaken mantel om;

Zij vernederden Jezus, door Hem zijn kleren uit te doen. Vervolgens deden ze Hem een scharlaken mantel om namelijk een rode officiersmantel, die het purperen koningskleed moest voorstellen.

29 Ook vlochten zij van doornen een kroon en zetten die op zijn hoofd en gaven Hem een riet in zijn rechterhand.

Om zijn bespottung als koning compleet te maken, vlochten ze een kroon van doornen die zij op

zijn hoofd zetten en ze gaven Hem een riet in zijn rechterhand, zoals een koning een scepter in zijn rechterhand had.

Toen vielen zij voor Hem op de knieën en spotten, zeggende: Wees gegroet, gij Koning der Joden!

Zo werd Gods geliefde Zoon bespottelijk gemaakt. Maar ze gingen nog verder:

30 En zij spuwden naar Hem en namen het riet en sloegen Hem ermede op het hoofd.

Hier kwam de duivel en zijn trawanten in actie via deze soldaten. Ze spuwden naar Hem en sloegen Hem met het riet op zijn hoofd.

31 En toen zij Hem bespot hadden, trokken zij Hem de mantel uit en deden Hem zijn klederen aan en zij leidden Hem weg om Hem te kruisigen.